

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)
27 octombrie 1994*

John Deere Ltd
împotriva
Comisiei Comunităților Europene

„Concurență — Sistem de schimb de informații — Efect anticoncurențial — Refuzul de acordare a exceptării”

Cauza T-35/92

Istoricul cauzei.....	3
a) Procedura administrativă	3
b) Conținutul acordului și contextul său juridic	5
Concluziile părților.....	8
Motivele și argumentele părților	9
A – Cu privire la primul grup de motive, referitoare la regularitatea procedurii administrative	10
În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din încălcarea unor forme fundamentale de procedură	10
Expunere sumară a argumentelor părților	11
Constatări Tribunalului.....	11
În ceea ce privește al doilea motiv, care rezultă din contradicția dintre dispozitivul deciziei și motivele pe care aceasta se bazează.....	12
Expunere sumară a argumentelor părților	12
Constatări Tribunalului.....	12
B – Cu privire la al doilea grup de motive, referitoare la „considerente de ordin general”	13
În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din inexactitatea materială a faptelor pe care se bazează decizia.....	13
Expunere sumară a argumentelor părților	13
Constatări Tribunalului.....	14
În ceea ce privește al doilea motiv, care rezultă din faptul că acordul în litigiu nu aduce atingere regulilor comunitare de concurență	14
Expunere sumară a argumentelor părților	14
Constatări Tribunalului.....	16
În ceea ce privește al treilea motiv, care rezultă din lipsa unei încălcări a articolului 5 din tratat de către autoritățile Regatului Unit.....	18
Expunere sumară a argumentelor părților	18
Constatări Tribunalului.....	18
În ceea ce privește al patrulea motiv, care rezultă din încălcarea normelor referitoare la sarcina probei	19
Expunere sumară a argumentelor părților	19
Constatări Tribunalului.....	20
C – Cu privire la cel de-al treilea grup de motive	20

* Limba de procedură: engleza.

În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din lipsa acordului, în sensul articolului 85 alineatul (1) din tratat.....	20
Expunere sumară a argumentelor părților	20
Constatări Tribunalului.....	21
În ceea ce privește cel de-al doilea motiv, care rezultă din lipsa unei atingeri aduse concurenței, ca rezultat al diseminării de informații privind vânzările fiecărui concurent	22
În ceea ce privește prima parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, care rezultă dintr-o pretinsă „prevenire a concurenței ascunse”.....	22
— Expunere sumară a argumentelor părților	22
— Constatări Tribunalului	24
În ceea ce privește a doua parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, datorată unei consolidări pretinse a obstacolelor impuse accesului pe piață pentru constructorii care nu sunt membri ai acordului	25
— Expunere sumară a argumentelor părților	25
— Constatări Tribunalului	26
Cu privire la a treia parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, în cadrul reuniunilor AEA	26
— Expunere sumară a argumentelor părților	26
— Constatări Tribunalului	27
În ceea ce privește al treilea motiv, care rezultă din lipsa de atingere adusă concurenței, care rezultă din diseminarea de informații privind vânzările concesionarilor fiecărui membru....	27
Cu privire la prima parte a motivului, care rezultă din lipsa unui risc de identificare a vânzărilor unui concurent	28
— Expunere sumară a argumentelor părților	28
— Constatări Tribunalului	28
Cu privire la a doua parte a motivului, care rezultă din lipsa unui risc de obstrucționare a activității concesionarilor și a importurilor paralele.....	29
— Expunere sumară a argumentelor părților	29
— Constatări Tribunalului	29
În ceea ce privește cel de-al patrulea motiv, care rezultă din lipsa unui efect asupra comerțului între statele membre	30
Expunere sumară a argumentelor părților	30
Constatări Tribunalului.....	31
În ceea ce privește cel de-al cincilea motiv, care rezultă din caracterul eronat al refuzului aplicării articolului 85 alineatul (3) din tratat.....	31
Expunere sumară a argumentelor părților	31
Constatări Tribunalului.....	32
Cu privire la cheltuielile de judecată.....	33

În cauza T-35/92,

John Deere Limited, societate de drept englez, cu sediul în Edinburg (Regatul Unit), reprezentată de către Hans-Jörg Niemeyer și Rainer Bechtold, avocați în Baroul din Stuttgart, cu domiciliul ales în Luxemburg, la cabinetul lui Loesch și Wolter, 11, Rue Goethe,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul Julian Currall, membru al serviciului juridic, în calitate de agent, asistat de domnii Stephen Kon, solicitor, și Leonard Hawkes, barrister, membri ai Baroului din Anglia și din Țara Galilor, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Georgios Kremlis, membru al serviciului juridic, Centre Wagner, Kirchberg,

pârâtă,

având ca obiect anularea Deciziei 92/157/CEE a Comisiei din 17 februarie 1992 privind o procedură de aplicare a articolului 85 din Tratatul CEE (IV/31.370 și 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, JO L 68, p. 19),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din domnii J. L. Cruz Vilaça, președinte, C. P. Briët, D. P. M. Barrington, A. Saggio și J. Biancarelli, judecători,

grefier: domnul H. Jung

având în vedere procedura scrisă și în urma procedurii orale din 16 martie 1994,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Agricultural Engineers Association Limited (denumită în continuare „AEA”) reprezintă o asociație profesională deschisă tuturor constructorilor sau importatorilor de tractoare agricole care își desfășoară activitatea în Regatul Unit. La data faptelor, aceasta includea aproximativ 200 de membri, printre care se numărau, în special, Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited, Watveare Limited.

a) Procedura administrativă

2 La 4 ianuarie 1988, AEA a notificat Comisiei, în vederea obținerii, în principal, a unei atestări negative și, în subsidiar, a unei declarații de exceptare, un acord privind un sistem de schimb de informații bazat pe date referitoare la înmatriculările de tractoare agricole, deținute de Ministerul Transporturilor din Regatul Unit, intitulat „UK Agricultural Tractor Registration Exchange” (denumit în continuare „prima notificare”). Acest acord de schimb de informații înlocuia un acord anterior, din 1975, care nu fusese notificat Comisiei. Acest din urmă acord fusese adus la cunoștința acesteia în 1984, cu ocazia investigațiilor efectuate ca urmare a unei plângeri care îi fusese notificată, referitoare la barierele impuse importurilor paralele.

3 Orice producător sau importator de tractoare agricole în Regatul Unit poate adera la acest acord, indiferent dacă sunt sau nu membri ai AEA. Aceasta asigură secretariatul acordului. Numărul membrilor la acord a variat în cursul perioadei de instrumentare a cauzei, conform operațiunilor de restructurare care au afectat sectorul; la data notificării, opt constructori, printre care se numără și reclamanta, au luat parte la acord. Părțile la acord sunt cei opt operatori economici menționați la punctul 1, care dețin, conform Comisiei, 87-88% din piața de tractoare din Regatul Unit, restul pieței fiind împărțit între diferiți mici constructori.

4 La 11 noiembrie 1988, Comisia a adresat o comunicare a obiecțiilor către AEA, către fiecare dintre cei opt membri vizați de prima notificare, precum și către Systematics International Group of Companies Limited (denumit în continuare „SIL”), societate de service informatic însărcinată cu prelucrarea și folosirea informațiilor incluse în formularul V55 (a se vedea punctul 6). La 24 noiembrie 1988, părțile la acord au decis suspendarea acestuia. În cursul unei audieri în fața Comisiei, reclamanta a invocat, bazându-se în special pe un studiu realizat de profesorul Albach, membru al Berlin Science Center, că informațiile transmise aveau o influență benefică asupra concurenței. La 12 martie 1990, cinci membri ai AEA, printre care și reclamanta, au notificat Comisiei un nou acord (denumit în continuare „a doua notificare”) privind difuzarea de informații, denumit „UK Tractor Registration Data System” (denumit în continuare „Data System”), angajându-se să nu aplice noul sistem înainte de obținerea unui răspuns din partea Comisiei la notificarea lor.

5 Prin Decizia 92/157/CEE din 17 februarie 1992 privind o procedură de aplicare a articolului 85 din Tratatul CEE (IV/31.370 și 31.446 - UK Agricultural Tractor Registration Exchange, JO 1992 L 68, p. 19, denumită în continuare „decizia”), Comisia:

— a constatat că acordul privind schimbul de informații referitoare la înmatriculările de tractoare agricole intră sub incidența articolului 85 alineatul (1) din tratat, „în măsura în care generează un schimb de informații care să permită fiecărui constructor să cunoască vânzările fiecăruia dintre concurenții săi, precum și vânzările și importurile realizate de proprii concesionari” (articolul 1);

— a respins cererea de exceptare în temeiul articolului 85 alineatul (3) din tratat (articolul 2);

— a cerut AEA și membrilor acordului să pună capăt încălcării, în cazul în care nu au făcut acest lucru deja și să nu mai participe, pe viitor, la niciun acord cu obiect sau efect identic sau similar (articolul 3).

b) Conținutul acordului și contextul său juridic

6 Pentru a putea circula pe drumurile publice în Regatul Unit, conform legislației naționale, orice vehicul trebuie să fie înmatriculat la Department of Transport. Local Vehicles Licensing Offices (denumite în continuare „LVLO”), în număr de aproximativ 60, sunt responsabile de aceste înmatriculări. Înmatricularea vehiculelor face obiectul unor instrucțiuni ministeriale de ordin procedural, denumite „Procedure for the first licensing and registration of motor Vehicles”. Conform acestor instrucțiuni, trebuie folosit un formular special, formularul V55, pentru a depune cererea de înmatriculare a vehiculului. În temeiul unui acord încheiat cu Department of Transport din Regatul Unit, acesta transmite SIL o parte din informațiile pe care le obține cu ocazia înmatriculării vehiculelor.

7 Părțile nu au ajuns la un consens în ceea ce privește o parte din chestiunile de fapt care vizează informațiile incluse în acest formular și folosirea acestora. Aceste dezacorduri pot fi rezumate astfel.

8 Conform reclamantei, formularul V55 există sub cinci forme diferite, numerotate de la V55/1 la V55/5 și descrise în instrucțiunile de procedură, menționate anterior. Formularele V55/2 și V55/4, care erau folosite doar de British Leyland, nu s-ar mai folosi, în timp ce formularul V55/3, folosit în caz de pierdere a formularului V55/1, s-ar completa de mână. Prin urmare, în speță, ar fi contestate doar modelele V55/1 și V55/5.

9 Conform Comisiei, formularul există doar sub două forme: pe de o parte, formularul V55/1-V55/4, care este „precompletat” de constructori și de importatorii exclusivi și folosit de concesionari pentru înmatricularea vehiculelor care le sunt livrate și, pe de altă parte, formularul V55/5, care este folosit pentru importuri paralele.

10 Conform reclamantei, formularea Comisiei poate induce în eroare. Formularul V55/5 este folosit, pe de o parte, în cazul vehiculelor de ocazie înmatriculate pentru prima dată în Regatul Unit și, pe de altă parte, în cazul vehiculelor importate în Regatul Unit de importatori independenți.

11 Conform reclamantei, pe de o parte, doar formularul V55/1, care este completat pe verso de posesorul declarat al vehiculului, adică de client sau proprietar, este, pe față, „precompletat” de constructorul vehiculului sau de importatorul acestuia. Informațiile înscrise pe prima pagină a formularului V55/1, cu excepția celor incluse în partea inferioară, ar fi reproduse în copie, pe pagina 2. Jumătatea inferioară a acestei foi ar fi rezervată statisticilor. Facultativ, aceasta ar putea fi completată de posesorul declarat al vehiculului. Chiar dacă partea statistică nu ar putea fi completată de posesorul declarat, conform indicațiilor ministeriale menționate anterior, concesionarul care a realizat vânzarea ar trebui să precizeze codul poștal al clientului său. Formularul astfel completat ar fi ulterior trimis către respectivul LVLO competent în teritoriu. LVLO ar seapara cele două pagini. Acesta ar trimite prima pagină către Driver and Vehicles Licensing Center (denumit în continuare „DVLC”), care redactează și emite autorizația de circulație. În conformitate cu instrucțiunile ministeriale, cea de-a doua pagină ar fi trimisă unei

societăți de prelucrare a datelor desemnată autorităților publice, pentru fiecare mare categorie de vehicule, de către profesioniști. În cazul tractoarelor, este vorba de SIL.

12 Pe de altă parte, tot conform reclamantei, formularul V55/5 este folosit pentru toate vânzările, altele decât primele vânzări. Contrar celor susținute de pârâtă, acesta nu ar permite identificarea importurilor paralele. SIL ar folosi informațiile incluse în formular, după care acesta ar fi distrus, fără ca membrii acordului să fi fost la vreun moment destinatarii direcți ai acestuia.

13 Conform Comisiei, formularul include următoarele informații, în condiții, contestate de reclamante, privind un anumit număr de aspecte:

— marcă (constructor);

— numerele modelului, seriei, șasiului: John Deere Limited consideră că afirmația de la punctul 14 a treia liniuță din decizie este, în această privință, incompletă și inexactă; conform reclamantei, această informație este destinată doar folosirii interne de către SIL, în scopul evitării dublelor înmatriculări; reclamanta susține că, contrar celor susținute de pârâtă, SIL nu pune la dispoziția membrilor numerele seriilor vehiculelor; în această privință, rezultă din reuniunea părților cu judecătorul raportor, desfășurată la 7 decembrie 1993, că informațiile privind numerele seriei (sau de șasiu) sunt înregistrate de SIL, dar, în cadrul sistemului care face obiectul primei notificări, aceste informații nu mai sunt transmise membrilor acordului, având în vedere că s-a convenit, de la 1 septembrie 1988, ca SIL să nu mai trimită membrilor acordului formularul de înmatriculare a vehiculelor;

— concesionarul inițial și vânzătorul (cod, nume, adresă și cod poștal): conform reclamantelor, ale căror afirmații cu privire la acest aspect au fost confirmate de SIL cu ocazia reuniunii desfășurate la 7 decembrie 1993 și contrar celor indicate în decizie la punctul 14 a patra liniuță, SIL nu introduce în baza sa de date numele, adresa și codul poștal ale concesionarului; de asemenea, numărul codului concesionarului inițial (căsuța 54) se înregistrează doar în cazul în care nu există un număr de cod al concesionarului vânzător (căsuța 61);

— codul poștal complet al posesorului declarat al vehiculului;

— numele și adresa posesorului declarat al vehiculului: conform reclamantei și contrar celor indicate în decizie la punctul 14 a șaptea liniuță, SIL nu folosește din formularul V55 numele și adresa posesorului declarat al vehiculului. În această privință, în cursul reuniunii desfășurate la 7 decembrie 1993, s-a confirmat că, dacă această informație poate figura eventual la pagina 3 a formularului V55, care este singura trimisă SIL, aceasta nu este totuși înregistrată de aceasta, astfel încât nu este comunicată membrilor acordului.

14 Conform reclamantei, informații folosite de SIL care, conform acesteia, vizează exclusiv înmatriculările și nu vânzările, sunt următoarele:

— marca vehiculului (căsuța 18);

- modelul vehiculului (căsuța 21);
- descrierea caroseriei vehiculului (căsuța 23);
- concesionarul care a efectuat vânzarea (căsuța 61);
- oficiul poștal al posesorului declarat al vehiculului (căsuța 70);
- data primirii celei de-a doua pagini de către SIL.

15 Pentru Comisie, informațiile transmise membrilor acordului se clasifică în trei categorii diferite, care sunt:

- informațiile combinate la nivelul acestui sector: vânzările globale ale sectorului, cu sau fără fragmentare în funcție de putere și tip de transmisie; aceste informații sunt disponibile în serii anuale, trimestriale, lunare sau săptămânale;
- informațiile privind vânzările fiecărui membru: numărul de unități vândute de fiecare producător și cota de piață a acestuia, pentru diferitele sectoare geografice: Regatul Unit în ansamblu, regiune, comitat, teritoriu alocat concesionarului, identificat prin intermediul oficiilor poștale din care este alcătuit fiecare teritoriu; aceste informații sunt disponibile pentru perioade de o lună, de un trimestru sau de un an (și, în acest caz, pentru ultimele douăsprezece luni, pentru un an calendaristic sau an fiscal);
- informațiile privind vânzările concesionarilor aparținând rețelei de distribuție a fiecărui membru, în special importurile și exporturile concesionarilor pe respectivele teritorii. Astfel, este posibil să se identifice importurile și exporturile între diferitele teritorii ale concesionarilor și să se compare aceste activități de vânzare cu vânzările realizate de concesionari pe propriul teritoriu.

16 De asemenea, conform Comisiei, până în 1988, SIL le furniza membrilor acordului exemplare ale formularului V55/5, folosit de importatorii independenți. De la această dată, ea le comunică doar informațiile extrase din acest formular. Totuși, conform Comisiei, acesta permite identificarea importurilor provenind din alte state ale Comunității, în special cu ajutorul numărului seriei.

17 Reclamanta consideră că, dacă Tribunalul anulează decizia, membrii acordului ar aplica Data System, vizat în cadrul celei de-a doua notificări, în care SIL le furnizează membrilor acordului informații de patru tipuri:

— informații globale la nivelul sectorului: fiecare membru ar putea obține informații privind înmatriculările globale din sector, fie fără nicio fragmentare a produselor în funcție de model, fie cu fragmentare în funcție de putere și tip de transmisie, pentru Regatul Unit în ansamblu sau pentru fiecare dintre cele zece regiuni ale Ministerului Agriculturii, Pescuitului și Alimentației (denumit în continuare „MAFF”), precum și în funcție de modul de folosire a solurilor, de comitat, de teritoriu al propriilor concesionari și de oficiul poștal. Aceste vânzări ar putea fi analizate pe o bază lunară sau săptămânală;

— informațiile privind vânzările fiecărui membru: SIL ar putea furniza membrilor rapoarte „pe comandă” privind totalul vânzărilor lor individuale, precum și privind vânzările lor, fragmentate în funcție de model, pentru Regatul Unit, în funcție de regiunile MAFF, de modul de folosire a solurilor, de teritoriu al propriilor lor concesionari și de oficiu poștal. În plus, SIL ar putea oferi fiecărui constructor, individual, informații, combinate sau fragmentate în funcție de model, cu privire la vânzările efectuate de un concesionar pe teritoriul său ori cu privire la totalul vânzărilor efectuate de un concesionar, fără a preciza locul vânzării. Aceste informații ar putea fi comunicate lunar. Potrivit reclamantei, trebuie să se precizeze că dacă, la punctul 26, decizia descrie în mod exact informațiile care pot fi transmise în acest context, expresiile „importuri” și „exporturi”, folosite de concesionari, trebuie înțelese astfel: prima, vânzările realizate de ceilalți concesionari pe teritoriul unei anumite concesiuni și, cea de-a doua, ca desemnând vânzările realizate de un concesionar în afara propriului său teritoriu de concesiune. Aceste expresii, care ar putea genera confuzii, nu desemnează în niciun caz importuri provenind din alte state membre sau exporturi destinate unor astfel de state. Prin urmare, sistemul nu ar avea ca obiect supravegherea importurilor paralele. Reclamanta subliniază că formularea Comisiei poate induce în eroare. Sistemul ar da fiecăruia dintre membrii acordului doar informații privind toate vânzările către clienții stabiliți în interiorul teritoriului unui concesionar, fără a preciza identitatea concesionarului care a efectuat vânzarea, precum și privind toate vânzările efectuate de un concesionar unor clienți stabiliți în interiorul teritoriului său;

— informațiile privind vânzările fiecărui membru: SIL ar putea comunica vânzările globale ale unui anumit concurent, fragmentate în funcție de model, pentru Regatul Unit, în funcție de regiunile MAFF, de modul de folosire a solurilor, de teritoriu al propriilor lor concesionari și de oficiul poștal. Aceste informații ar fi comunicate lunar;

— informațiile extrase din formularul V55: numărul șasiului, data înmatriculării fiecăruia dintre tractoarele mărcii vândute în Regatul Unit. Aceste informații ar fi comunicate lunar. Acestea ar fi destinate permiterii verificării cererilor de acordare de garanție și de remitere.

18 În sfârșit, costul prestațiilor SIL se facturează fiecăruia din membrii acordului pe o bază negociată cu fiecare dintre aceștia. Fiecare dintre membrii acordului este legat contractual de SIL, cu titlu individual. Reclamanta insistă că, în pofida denumirii sistemului, nu există schimb de informații între membrii acordului. Pe de o parte, dacă astfel de schimburi au putut avea loc, reclamanta nu a luat parte și, pe de altă parte, acestea nu sunt asociate la acest sistem.

Concluziile părților

19 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 7 mai 1992, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

20 Reclamanta concluzionează că Tribunalul trebuie:

„ – să declare nulă Decizia Comisiei din 17 februarie 1992 privind o procedură de aplicare a articolului 85 alineatul (1) din Tratatul CEE (IV– 2/31.370 și 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange);

– să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată”.

21 Comisia concluzionează că Tribunalul trebuie:

„- să respingă acțiunea ca neîntemeiată;

– să oblige reclamanta la plata cheltuielilor efectuate de Comisie”.

22 La încheierea procedurii scrise, prin Ordonanța din 28 octombrie 1993, Președintele Camerei a doua a Tribunalului a pronunțat conexarea, în scopul procedurii orale, a prezentei cauze cu cererea T-34/92, Fiatagri UK Limited și New Holland Ford Limited/Comisia, sub rezerva garantării confidențialității, față de reclamantele în cauza T-34/92, cu privire la anumite părți ale cererii și la anumite anexe la prezenta cerere.

23 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a doua) a hotărât să deschidă procedura orală fără să dispună măsuri prealabile de cercetare judecătorească. Totuși, acesta a invitat Comisia să răspundă anumitor întrebări scrise și să prezinte anumite documente. Pârâta a răspuns la întrebările adresate și a prezentat documentele solicitate la 2 decembrie 1993. De asemenea, atât părțile, cât și SIL, au fost invitate să participe la o reuniune cu judecătorul raportor în condițiile prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură. Această reuniune a avut loc la 7 decembrie 1993. Susținerile orale ale părților și răspunsurile acestora la întrebările Tribunalului au fost ascultate în ședința din 16 martie 1994. În cadrul ședinței publice, domnul Hodges, reprezentant al SIL, a fost ascultat, în calitate de martor, în condițiile prevăzute la articolele 68 și următoarele din Regulamentul de procedură.

Motivele și argumentele părților

24 Reclamanta a invocat unsprezece motive în sprijinul pretențiilor acesteia vizând anularea, care se clasifică în trei categorii diferite.

25 Cu privire la respectarea regularității procedurii administrative, reclamanta susține:

— că decizia încalcă normele fundamentale de procedură;

— că aceasta prezintă o contradicție între motive și dispozitiv.

26 În temeiul celui de-al doilea grup de motive, reclamanta invocă patru considerente „de ordin general”. Aceasta susține:

— că decizia se bazează pe fapte inexacte din punct de vedere material;

— că un sistem de schimb de informații nu reprezintă, prin el însuși, o încălcare a regulilor comunitare de concurență și că decizia este incompatibilă cu politica comunitară în domeniul concurenței și, prin urmare, se bazează pe un abuz de putere;

— că practica în cauză nu reprezintă o încălcare, din partea autorităților din Regatul Unit, a articolului 5 din Tratatul CEE;

— că decizia ignoră normele referitoare la sarcina probei.

27 În sfârșit, al treilea grup include cinci motive. În această privință, reclamanta susține:

— că sistemul schimbului de informații în litigiu nu prezintă caracteristicile unui acord, în sensul articolului 85 alineatul (1) din tratat;

— că diseminarea informațiilor privind vânzările fiecărui concurent nu aduce atingere concurenței;

— că același lucru este valabil și pentru diseminarea informațiilor privind vânzările concesionarilor fiecăruia dintre membri;

— că respectivul sistem de diseminare de informații nu aduce atingere comerțului între statele membre într-un mod suficient de sensibil;

— că, admitând – *quod non* – că sistemul schimbului de informații în cauză intră sub incidența articolului 85 alineatul (1) din tratat, se îndeplinesc condițiile aplicării articolului 85 alineatul (3).

A – Cu privire la primul grup de motive, referitoare la regularitatea procedurii administrative

În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din încălcarea unor forme fundamentale de procedură

Expunere sumară a argumentelor părților

28 Reclamanta susține că are motive să aibă îndoieli privind autentificarea deciziei în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 12 din Regulamentul de procedură 63/41/CEE al Comisiei din 9 ianuarie 1963 (JO 1963 17, p. 181), menținut provizoriu în vigoare prin articolul 1 din Decizia 67/426/CEE a Comisiei din 6 iulie 1967 (JO 1967, nr. 147, p. 1), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 86/61/CEE, Euratom, CECO a Comisiei din 8 ianuarie 1986 (JO L 72, p. 34), în vigoare la data respectivă. În această privință, ea invocă Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 1992, BASF ș.a./Comisia (cauzele conexe T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 și T-104/89, Rec., p. II-315) și susține că a primit doar o copie a deciziei și că nu știe dacă aceasta a fost autentificată de președintele și de secretarul general al Comisiei, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 din Regulamentul intern provizoriu, menționat anterior. Prin urmare, aceasta îi solicită Comisiei să prezinte, în cadrul cercetării judecătorești a prezentei cauze, decizia în original și, în cazul în care Comisia refuză acest lucru, îi solicită Tribunalului să adopte măsuri de cercetare judecătorească în acest scop. În cazul în care comunicarea originalului deciziei evidențiază o încălcare a articolului 12 din Regulamentul de procedură provizoriu al Comisiei, decizia notificată încalcă normele fundamentale de procedură și trebuie declarată nulă și neavenită.

29 De asemenea, reclamanta susține că nu știe dacă Decizia Comisiei din 5 noiembrie 1980 privind delegarea comisarului responsabil cu problemele de concurență, care nu a fost publicată, îl autorizează pe acesta să notifice copii ale deciziilor. Aceasta consideră că, în cazul în care Comisia trebuia să invoce respectiva delegare, aceasta trebuia să fie prezentată, pentru ca Tribunalul să își poată exercita controlul asupra validității exercitării acestei delegări. De asemenea, reclamanta susține că, în speță, Comisia nu putea fi de acord în mod valabil cu o asemenea delegare, deoarece Curtea ar fi considerat că o delegare acceptată unui singur comisar trebuie publicată. Având în vedere neadoptarea de către Comisie a unei măsuri privind publicarea delegației, decizia încalcă normele fundamentale de procedură și trebuie declarată nulă și neavenită.

30 Comisia consideră că nimic nu îi permite reclamantei să susțină în mod valabil că Regulamentul de procedură al Comisiei nu a fost respectat în speță. Comisia evidențiază că motivul nu este susținut de afirmații precise și că, prin urmare, trebuie respins. În sfârșit, aceasta reamintește că notificarea actului este legală, deoarece copia notificată este certificată pentru conformitate cu originalul de către secretarul general al Comisiei și că destinatarul este în măsură să ia la cunoștință. Prin urmare, Comisia nu este obligată să prezinte originalul deciziei, însă va face acest lucru în cazul în care Tribunalul îi cere acest lucru.

Constatările Tribunalului

31 Tribunalul consideră că, în lipsa oricărui indiciu care să conteste validitatea sa, decizia, obiect al prezentei acțiuni, astfel cum a fost notificată reclamantei, trebuie să beneficieze de prezumția de validitate care li se aplică actelor comunitare. Din cauză că reclamanta nu a

prezentat nici cel mai mic indiciu care să conteste această prezumție, Tribunalul nu este obligat să impună măsurile de cercetare judecătorească solicitate. În plus, în ceea ce privește regularitatea procedurii de adoptare a copiei deciziei și a notificării sale, Tribunalul consideră că, dacă se presupune că sunt dovedite viciile care afectează această copie sau regularitatea notificării sale către întreprinderi, acestea nu au, în nici un caz, vreo influență asupra legalității deciziei și pot doar afecta punctul de plecare al termenului de acțiune împotriva sa. În plus, astfel cum rezultă chiar din prezenta acțiune, în speță, reclamanta a putut lua pe deplin cunoștință de decizie și a putut invoca toate drepturile procedurale. De fapt, în speță, reclamanta a fost destinatară unei copii a deciziei, certificată pentru conformitate de către secretarul general al Comisiei. În lipsa oricărui indiciu care să conteste regularitatea sa, o astfel de copie este autentică (Hotărârea Curții din 17 octombrie 1989 Dow Chemical Iberica ș.a./Comisia, cauzele conexe 97/87-99/87, Rec., p. 3165, punctul 59 și Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 1994, Dunlop Slazenger/Comisia, cauza T-43/92, Rec., p. II-441, punctele 24 și 25). Prin urmare, având în vedere ansamblul circumstanțelor, motivul trebuie respins, fără să fie nevoie ca Tribunalul să accepte cererile de furnizare de documente prezentate de reclamantă.

În ceea ce privește al doilea motiv, care rezultă din contradicția dintre dispozitivul deciziei și motivele pe care aceasta se bazează

Expunere sumară a argumentelor părților

32 Conform reclamantei, dispozitivul deciziei este lipsit de coerență și de claritate. Pe de o parte, în temeiul articolelor 1 și 3 din dispozitiv, membrii acordului trebuie să înceteze schimbul de informații, în măsura în care acesta permite cunoașterea vânzărilor fiecăruia dintre concurenți, în timp ce, contrar acestui dispozitiv, decizia admitea caracterul legal al unui schimb de informații referitoare la vânzările realizate de diverșii concurenți, adică prin care se permitea cunoașterea de informații individuale, cu condiția ca informațiile transmise să fie mai vechi de un an; pe de altă parte, în temeiul aceluiași articole din dispozitivul deciziei, părțile trebuiau să înceteze schimbul de informații, în măsura în care oferă membrilor informații referitoare la vânzările și importurile realizate de proprii lor concesionari. Însă, decizia nu precizează dacă este permisă diseminarea de informații referitoare la vânzările concesionarilor, cel puțin în cazul în care informațiile comune vizează cel puțin zece vehicule, astfel cum prevede punctul 54 din motivele deciziei, sau dacă, astfel cum par să precizeze punctele 55 și 56 din motive, o asemenea diseminare poate fi considerată în continuare ca putând restricționa activitatea concesionarilor, caz în care trebuie să se precizeze în ce condiții sistemul schimbului de informații poate elimina orice posibilitate de restricționare a activității acestora din urmă.

33 Comisia consideră că, citit în lumina motivelor sale și în special în lumina punctului 61 referitor la schimburile de informații care nu au, în sine, ca efect limitarea concurenței, dispozitivul deciziei este suficient de clar (Hotărârea Curții din 16 decembrie 1975, Suiker Unie ș.a./Comisia, cauzele conexe 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 și 114/73, Rec., p. 1663).

Constatăriile Tribunalului

34 În această privință, Tribunalul observă, în primul rând, că, la punctul 50 din motive, decizia examinează în ce măsură un sistem de schimb de informații privind vânzările trecute poate denatura concurența pe piața considerată. La ultimul paragraf de la acest punct, Comisia a precizat că ea considera „că un schimb anual de informații vechi de un an și privind vânzările realizate de diverși concurenți în întreaga țară, în regiunile MAFF și conform modului de utilizare a terenurilor, chiar fragmentate în funcție de model, poate fi considerat ca sistem de schimb de informații comerciale care nu au ca efect denaturarea semnificativă a concurenței între constructori”. Această apreciere vizează exclusiv diseminarea de informații privind vânzările fiecărui concurent către membrii acordului. Pe de o parte, reiese chiar din termenii săi că o astfel de apreciere vizează doar informațiile a căror periodicitate de diseminare este anuală și nu prejudiciază aprecierea Comisiei privind caracterul legal al întregului sistem de schimb de informații, în măsura în care unele dintre informațiile diseminate prin acest sistem sunt diseminate săptămânal, lunar sau trimestrial. Pe de altă parte, în temeiul articolului 85, o astfel de apreciere lasă deschisă chestiunea caracterului legal al sistemului, în măsura în care vizează în special vânzările concesionarilor fiecărui membru. Prin urmare, o asemenea apreciere nu este incompatibilă cu articolul 1 din dispozitivul deciziei, menționat anterior.

35 În al doilea rând, Tribunalul evidențiază că reiese clar din comparația punctelor 54, 55 și 56 din motivele deciziei că Comisia consideră că diseminarea de informații privind vânzările realizate către membrii acordului poate denatura concurența pe piața considerată doar în măsura în care nu vizează vânzările comune de cel puțin zece unități. Prin urmare, reclamanta nu se poate baza nici pe invocarea unei pretinse contradicții între acest motiv al deciziei și dispozitivul acesteia, ale cărei motive reprezintă o bază indispensabilă.

36 Rezultă din cele menționate anterior că cel de-al doilea motiv, care rezultă dintr-o pretinsă contradicție între motivele deciziei și articolele 1 și 3 din dispozitivul său, trebuie respins.

B – Cu privire la al doilea grup de motive, referitoare la „considerente de ordin general”

În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din inexactitatea materială a faptelor pe care se bazează decizia

Expunere sumară a argumentelor părților

37 Conform reclamantei, decizia poate viza doar noul sistem de schimb de informații, notificat Comisiei la 12 martie 1990. De fapt, o decizie prin care părțile erau obligate să pună capăt un acord abandonat în mod expres este ilegală. Prin urmare, această decizie poate viza doar noul acord. O astfel de decizie nu se justifică, având în vedere că argumentul Comisiei, conform căruia „faptele anticoncurențiale”, constatate în cadrul vechiului sistem, rămân neschimbate în cadrul noului sistem, se bazează pe o eroare de fapt. De fapt, cele două sisteme diferă din mai multe puncte de vedere, astfel încât afirmațiile Comisiei, referitoare la elemente ale vechiului sistem, nereluate în noul sistem, nu sunt relevante.

38 Comisia consideră că era obligată să se pronunțe cu privire la sistemul notificat în 1988, în raport cu care s-a efectuat notificarea din 12 martie 1990 și care nu a fost retras, având în vedere că Data System a fost notificat doar în numele a cinci întreprinderi, părți la acord. În orice caz, Comisia consideră că Data System, în cadrul căruia modificările sunt limitate la patru tipuri de informații, nu prezintă, în raport cu prima notificare, modificări considerabile, care să justifice o analiză separată. De fapt, ca și vechiul sistem, noul sistem permite identificarea originii și destinația fiecărui tractor. Prin urmare, este clar că decizia vizează atât prima notificare, cât și modificările aduse acesteia în 1990.

Constatările Tribunalului

39 În această privință, Tribunalul consideră în primul rând că, sesizată în speță atât în prima, cât și în a doua notificare, Comisia susține în mod corect că este obligată să examineze caracterul legal al celor două notificări, în temeiul articolului 85 din tratat, având în vedere cel puțin că, pe de o parte, cea de-a doua notificare nu era făcută de toți operatorii semnatori ai primei notificări și că, pe de altă parte, părțile notificatoare nu au declarat în mod expres că retrag prima din cele două notificări. Prin urmare, prima parte a motivului, care rezultă din faptul că decizia nu putea viza decât noul sistem, trebuie respinsă.

40 Apoi, Tribunalul constată că, după ce a examinat conformitatea sistemului schimbului de informații care rezultă din prima notificare cu articolul 85 din tratat, decizia a menționat la punctul 65 că „observațiile referitoare la articolul 85 alineatele (1) și (3) dezvoltate în cele ce urmează se aplică, *mutatis mutandis*, notificării modificate din 12 martie 1990”. Totuși, argumentul reclamantei, conform căruia această apreciere este material inexactă, pe motiv că Data System, la care face referire a doua notificare, nu mai prevede nici transmiterea zilnică de informații, nici transmiterea formularului V55 către membrii acordului, trebuie respins. De fapt, este cunoscut că decizia, care evidențiază că Data System „furnizează în continuare informații lunare privind volumul vânzărilor și cotele de piață ale membrilor și concesionarilor, precum și informații detaliate, precum numărul șasiului și data înmatriculării fiecărei unități vândute”, nu afirmă nici că, în cadrul Data System, anumite informații sunt transmise zilnic membrilor acordului, nici că formularul V55 le este adresat. Prin urmare, a doua parte a motivului este neîntemeiată în fapt.

41 Din considerațiile precedente rezultă că motivul care rezultă din erorile de fapt care caracterizează decizia trebuie respins.

În ceea ce privește al doilea motiv, care rezultă din faptul că acordul în litigiu nu aduce atingere regulilor comunitare de concurență

Expunere sumară a argumentelor părților

42 Conform reclamantei, pentru prima dată, Comisia a constatat faptul că sistemul schimbului de informații este contrar regulilor comunitare de concurență, bazându-se doar pe o apreciere intrinsecă a sistemului, fără a stabili existența unor restricții concertate de concurență care să

rezulte din acord. Astfel, decizia nu se înscrie în practica decizională a Comisiei și reprezintă un abuz de putere.

43 Afirmatia inclusă la punctul 37 prima teză din motivele deciziei, conform căreia un sistem de schimb de informații restricționează în mod necesar concurența, în cazul în care produce efecte pe o piață puternic concentrată, duce la dispunerea unei interdicții „per se”, soluție fără precedent. De fapt, sistemul în cauză oferă doar informații cu caracter istoric și nu vizează nici politica prețurilor, nici vreun element de strategie comercială. De asemenea, informațiile transmise nu reprezintă elemente auxiliare ale unor acorduri restrictive privind concurența. Membrii acordului nu încearcă stabilizarea respectivei lor cote de piață. Schimbul de informații în cauză nu vizează niciun acord de partajare a pieței sau un sistem de schimb de informații care este inclus de un acord privind prețurile. În sfârșit, Comisia nu poate invoca Hotărârea Suiker Unie ș.a./Comisia, menționată anterior, care se referea la un sistem de schimb de informații privind vânzările viitoare.

44 Pentru prima oară, Comisia a criticat existența, pe o „piață foarte concentrată”, a unui sistem de schimb de informații, fără a verifica dacă un asemenea sistem avea efectiv efecte anticoncurențiale. O astfel de „încălcare intrinsecă” a regulilor de concurență de către un sistem de schimb de informații nu are justificare în jurisprudența comunitară. Prin urmare, nu este posibil să se deducă criteriile la care Comisia pretinde că se raportează pentru aprecierea efectelor, pe piață, ale unui sistem de schimb de informații. Jurisprudența adoptă alte criterii și face diferența între acordurile care fac obiectul unei interdicții „per se” și cele care nu restricționează neapărat concurența. În această ultimă situație, Curtea a încercat să stabilească care au fost condițiile de concurență, în absența practicilor în litigiu. O astfel de analiză lipsește în speță. Departe de a slăbi „neapărat” concurența, astfel cum pretinde decizia, transparența pieței crește, permițând întreprinderilor să reacționeze imediat la acțiunile concurenței. Transparența pieței, careia întreprinderile îi consacră sume importante, reprezintă pentru acestea singura modalitate de a ști dacă o inițiativă de concurență are succes.

45 Conform reclamantei, în cadrul celui de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, publicat în 1978, Comisia a înțeles să facă diferența între schimburile de informații care vizează, pe de o parte, statisticile și, pe de altă parte, prețurile. În speță, sistemul schimbului de informații în cauză nu vizează informații sensibile, iar Comisia a situat în același plan, în mod greșit, un schimb de informații privind prețurile și un sistem care nu vizează prețurile. Astfel, Comisia a renunțat la poziția exprimată în cel de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior. Contrar celor susținute de pârâtă, „Policy outline of the AEA” („Notă informativă privind politica AEA”) nu contrazice aprecierea reclamantei, conform căreia nicio informație nu se comunică între membrii sistemului. Afirmatia pârâtei, conform căreia schimbul de informații între concurenți are ca unic efect ameliorarea transparenței între aceștia, cu excepția oricărei creșteri a transparenței în relațiile cu cumpărătorii, este inexactă, având în vedere că o mare parte din informațiile obținute sunt furnizate publicului prin intermediul AEA. De asemenea, consumatorul beneficiază de schimbul de informații, în măsura în care acesta permite o mai bună programare a producției și o reducere a costurilor.

46 Comisia consideră că reclamanta susține în mod greșit că a constatat o încălcare „per se”. O asemenea afirmație sugerează că practica în cauză este interzisă, independent de condițiile de funcționare a pieței. Decizia presupune o analiză precisă a condițiilor de funcționare a pieței. Comisia consideră că reclamanta pretinde tot în mod greșit că decizia este contrară practicii sale decizionale anterioare. De asemenea, soluția adoptată în prezenta speță este conformă jurisprudenței Curții. În cadrul celui de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior, Comisia face diferența între sistemele de schimb de informații neutre din punct de vedere al concurenței și cele care pot denatura concurența. Aceasta a enunțat trei criterii principale, care trebuie luate în considerare pentru examinarea caracterului legal al sistemului schimbului de informații în cauză, în temeiul articolului 85 din tratat. Aceste trei criterii sunt natura informațiilor schimbate, structura pieței în cauză și răspunsul la întrebarea de a ști dacă sistemul schimbului de informații poate și ameliora, pentru consumatori, transparența pieței. Acestea sunt cele trei criterii pe care Comisia le-a aplicat în speță, pentru a ajunge la concluzia că sistemul schimbului de informații în litigiu este contrar articolului 85 din tratat.

Constatările Tribunalului

47 Tribunalul constată că, conform deciziei, analiza impactului schimbului de informații asupra concurenței pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit se efectuează, exclusiv din punct de vedere al efectelor acordului, la punctele 35-56 din motive. Această analiză este efectuată conform unui dublu criteriu distinctiv. În primul rând, decizia face diferența între efectele anticoncurențiale care rezultă din diseminarea informațiilor specifice fiecărui concurent (punctele 35-52), pe de o parte, și efectele anticoncurențiale care rezultă din diseminarea informațiilor privind afacerile concesionarilor fiecărui membru (punctele 53-56), pe de altă parte. În al doilea rând, în cadrul analizei efectelor care rezultă din diseminarea informațiilor referitoare la vânzările realizate de fiecare concurent, decizia face diferența între efectul negativ asupra „concurenței ascunse” (punctele 37-43), pe de o parte, și efectele negative asupra accesului pe piață, cu care se confruntă constructorii care nu sunt membri ai acordului (punctele 44-48), pe de altă parte.

48 Fiind vorba, în primul rând, de efectul anticoncurențial care rezultă din diseminarea informațiilor referitoare la „vânzările” fiecărui concurent, decizia (punctele 35-43) evidențiază, în primul rând, că sistemul schimbului de informații asigură o transparență completă între furnizori, în ceea ce privește condițiile de funcționare a pieței. Ținând seama de caracteristicile pieței, această transparență distruge ceea ce rămâne din „concurența ascunsă” între operatori și elimină orice marjă de incertitudine cu privire la caracterul previzibil al comportamentului concurenților. În al doilea rând, decizia evidențiază că sistemul schimbului de informații în litigiu instituie o discriminare radicală în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, între membri, care dispun de informații care le permit să prevadă comportamentul concurenților lor și constructorii care nu sunt membri ai acordului și care sunt nu doar nesiguri de comportamentul concurenților lor, dar își văd comportamentul revelat imediat principalilor lor concurenți în momentul în care, decizând să combată handicapul analizat anterior, aderă la sistem.

49 Apoi, fiind vorba de efectul anticoncurențial care rezultă din diseminarea informațiilor referitoare la „vânzările” concesionarilor, decizia (punctele 53-56) evidențiază, pe de o parte, că sistemul schimbului de informații poate revela vânzările diferiților concurenți la nivelul fiecărui teritoriu de concesiune. De fapt, decizia evidențiază că peste un anumit prag, vânzările realizate pe teritoriul unui anumit concesionar pot permite identificarea cu precizie a fiecăreia dintre operațiunile în cauză. Decizia consideră la zece unități, pentru o anumită perioadă și un anumit produs, pragul sub care este posibilă individualizarea informațiilor și se permite identificarea fiecărei vânzări (punctul 54). Pe de altă parte, conform deciziei, prin informațiile pe care le oferă despre vânzările realizate de concurență pe teritoriul unui concesionar („dealer imports”), precum și despre vânzările realizate de un concesionar în afara teritoriului său („dealer exports”), sistemul permite supravegherea activității concesionarilor și identificarea importurilor și exporturilor și, prin urmare, supravegherea „importurilor paralele” (punctul 55). Această situație poate limita concurența în interiorul mărcii, cu efectele negative care ar putea rezulta de aici asupra prețurilor.

50 În ceea ce privește neconcordanța pretinsă de reclamantă între decizie și practica decizională anterioară a Comisiei, Tribunalul consideră că, în orice caz, decizia nu evidențiază nicio neconcordanță cu practica decizională anterioară a Comisiei și niciun abuz de putere. De fapt, deciziile invocate ale Comisiei vizează fie schimburi de informații privind informații diferite de cele în cauză în prezenta speță, fie piețe ale căror caracteristici și modalități de funcționare sunt, prin natura lor, diferite de cele ale pieței relevante. De asemenea, reclamanta nu stabilește că, prin decizie, a ignorat anumite principii pe care s-a angajat să le respecte, în special în cadrul celui de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior.

51 Tribunalul evidențiază că, astfel cum susține reclamanta, decizia este prima prin care Comisia interzice un schimb de informații referitoare la produsele suficient de omogene care, fără a viza direct prețurile acestor produse, nu reprezintă nici suportul unui alt mecanism anticoncurențial. În această privință, Tribunalul consideră că, în principiu, astfel cum susține reclamanta în mod corect, transparența între operatorii economici poate, pe o piață veritabil concurențială, conduce la intensificarea concurenței între furnizori, având în vedere că, într-o asemenea situație, faptul ca un operator economic să țină seama de informațiile referitoare la funcționarea pieței de care dispune ca urmare a sistemului schimbului de informații pentru a-și adapta comportamentul pe piață nu poate atenua sau elimina, ținând seama de caracterul atomizat al ofertei, incertitudinile, pentru ceilalți operatori economici, cu privire la caracterul previzibil al comportamentelor concurenților săi. În schimb, Tribunalul consideră că, astfel cum susține de această dată Comisia, generalizarea, între principalii furnizori și, contrar celor susținute de reclamantă, doar în favoarea acestora și, prin urmare, cu excluderea celorlalți furnizori și consumatori, a unui sistem de schimb de informații precise și la intervale scurte, privind identificarea vehiculelor înmatriculate și locul înmatriculării acestora, poate, pe o piață de tip oligopol puternic concentrată, precum piața în cauză, și unde, prin urmare, concurența este deja puternic atenuată, iar schimbul de informații facilitat, denatura sensibil concurența care există între operatorii economici (a se vedea punctul 81). De fapt, într-o asemenea situație, punerea în comun regulată și la intervale scurte de informații referitoare la funcționarea pieței are ca efect evidențierea periodică, pentru toți concurenții, a pozițiilor pe piață și a strategiilor diferiților concurenți.

52 De asemenea, punerea la dispoziția tuturor furnizorilor a informațiilor în cauză, pe de o parte, presupune un acord, cel puțin tacit, între operatorii economici pentru a defini, prin raportare la sistemul codului poștal în vigoare în Regatul Unit, limitele teritoriilor de vânzare ale concesionarilor, precum și un cadru instituțional care permite, prin intermediul asociației profesionale la care aceștia aderă, schimbul de informații între operatori și, pe de altă parte, ținând seama de periodicitatea sa și de caracterul său sistematic, face cu atât mai previzibil, pentru un anumit operator, comportamentul concurenților săi, atenuând sau eliminând astfel gradul de incertitudine privind funcționarea pieței care, în lipsa unui asemenea schimb de informații, ar fi existat. În plus, Comisia susține în mod corect la punctele 44-48 din motivele deciziei că, indiferent de decizia adoptată de un operator care dorește să pătrundă pe piața tractoarelor agricole din Regatul Unit, fie că acesta aderă sau nu la acord, acesta din urmă este în mod necesar dezavantajos în ceea ce îl privește. Sau, de fapt, operatorul economic despre care este vorba nu aderă la acordul de schimb de informații și, contrar concurenților săi, se privează de informațiile schimbate și de cunoașterea pieței pe care acestea o asigură; sau, decide să adere la acord, iar strategia sa comercială este imediat revelată tuturor concurenților, prin intermediul informațiilor pe care aceștia le primesc.

53 Rezultă din cele de mai sus că motivul care rezultă din faptul că acordul privind schimbul de informații în litigiu nu este de natură să aducă atingere regulilor comunitare de concurență trebuie respins.

În ceea ce privește al treilea motiv, care rezultă din lipsa unei încălcări a articolului 5 din tratat de către autoritățile Regatului Unit

Expunere sumară a argumentelor părților

54 Conform reclamantei, prin transmiterea celei de-a doua file a formularului V55, autoritățile Regatului Unit nu favorizează sau nu mențin niciun acord, astfel încât punctul 49 din motivele deciziei, conform căruia autorităților publice li se poate reproșa o încălcare, nu este în conformitate cu jurisprudența Curții în această privință. În speță, contractele individuale încheiate între fiecare din membrii acordului și SIL nu pot fi considerate înțelegeri. De asemenea, autoritățile diferitelor state membre publică numeroase statistici detaliate, privind anumite piețe specifice a căror compatibilitate cu normele Tratatului CEE nu poate fi pusă în discuție de Comisie.

55 Comisia nu a prezentat observații speciale în ceea ce privește acest motiv.

Constatările Tribunalului

56 Cu titlu preliminar, Tribunalul reamintește, pe de o parte, că motivul examinat anterior trebuie interpretat ca contestând legalitatea punctului 49 paragraful al șaselea și ultimul paragraf din motivele deciziei, conform căruia „în sfârșit, faptul că un minister pune la dispoziția întreprinderilor dintr-un sector informații care permit determinarea vânzărilor diverșilor concurenți, în opoziție cu datele comune, nu împiedică aplicarea articolului 85 din Tratatul CEE respectivelor întreprinderi. Din contră, aceasta semnifică doar că autorităților

publice li se poate reproșa, în anumite circumstanțe și încălcarea legislației comunitare, în speță, a articolului 5 din tratat, deoarece reiese din dispozițiile combinate ale articolului 85, ale articolului 3 litera (f) și ale articolului 5 paragraful al doilea din Tratatul CEE că dispozițiile sau practicile administrative naționale nu pot aduce atingere deplinei aplicări a regulilor comunitare de concurență”.

57 Pe de altă parte, Tribunalul reamintește că articolul 5 din tratat le impune statelor membre să ia toate măsurile specifice asigurării îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratat și le impune să nu ia „nicio măsură care poate pune în pericol îndeplinirea scopurilor...tratatului”.

58 În speță, Tribunalul constată că reiese clar de la punctul 49, menționat anterior, din motivele deciziei că, în anumite circumstanțe, practicile în litigiu pot genera în același timp, pe de o parte, o încălcare a articolului 85 din tratat de către întreprinderile respective și, pe de altă parte, o încălcare a articolelor 3 litera (f), 5 și 85 din același tratat de către statul membru pe teritoriul căruia se aplică astfel de practici, fără ca, în orice caz, comportamentul autorităților naționale să îi poată scuti pe operatorii economici de consecințele necunoașterii dispozițiilor articolului 85 alineatul (1) din tratat. De asemenea, rezultă de la punctul 49 din motivele deciziei că aceasta nu se pronunță expres asupra chestiunii de a ști dacă practica în litigiu poate reprezenta o încălcare a obligațiilor impuse autorităților Regatului Unit de articolul 5 din tratat. Prin urmare, motivul care rezultă din faptul că practica în litigiu nu reprezintă o încălcare a articolului 5 din tratat trebuie, în orice caz, să fie respins.

În ceea ce privește al patrulea motiv, care rezultă din încălcarea normelor referitoare la sarcina probei

Expunere sumară a argumentelor părților

59 Conform reclamantei, Comisia nu și-a îndeplinit obligația care îi revine de a face dovada efectelor anticoncurențiale pretinse. Având în vedere că sistemul schimbului de informații în cauză a fost aplicat în perioada 1975-1991, aprecierea sa în temeiul articolului 85 alineatul (1) din tratat ar trebui să se bazeze doar pe aprecierea efectelor sale reale și nu doar a efectelor sale potențiale. În absența efectelor anticoncurențiale reale, orice dubii ar trebui să fie benefice pentru părțile notificatoare. Confundând noțiunile de efect asupra concurenței și de efect asupra comerțului între statele membre, Comisia nu a verificat dacă, ca urmare a schimbului de informații în cauză, concurența a fost, de fapt, limitată și nu a stabilit existența unei denaturări negative a concurenței, care să rezulte din schimbul de informații în litigiu. În speță, nimic nu duce la concluzia că un sistem de schimb de informații denaturează concurența, pe o piață puternic concentrată. Dacă nu se studiază efectele negative asupra concurenței, care rezultă din practica aplicată, orice contract poate, la limită, fi considerat ca având un efect asupra concurenței.

60 Conform Comisiei, decizia respectă principiile stabilite în această privință de Curte, în Hotărârea din 30 iunie 1966, Société Technique Minière (cauza 56/65, Rec., p. 337). De fapt, Comisia a verificat în primul rând obiectul acordului și al Data System, apoi a verificat dacă efectele acordului puteau afecta concurența în cadrul pieței comune. Decizia include o

prezentare a tuturor elementelor de fapt și de drept pe baza cărora Comisia a ajuns la concluzia că acordul are ca efect denaturarea sensibilă a concurenței pe piața comună. Invocarea Hotărârii Curții din 26 noiembrie 1975, *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique/Comisia*, denumită „*Papiers peints de Belgique*” (cauza 73/74, Rec., p. 1491) nu este relevantă, având în vedere că decizia nu prevede niciun principiu nou, ci se limitează la aplicarea principiilor preexistente situației în speță. Această apreciere se bazează pe constatarea faptului că piața este de tip oligopol, stagnantă și îngustă. Comisia a îndeplinit cerințele prevăzute de jurisprudență privind exhaustivitatea analizei factuale și juridice, explicând motivele pentru care, ținând seama de natura informațiilor schimbate și de structura pieței, acordul și Data System au ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, în mod semnificativ.

Constatările Tribunalului

61 Tribunalul consideră că, contrar celor susținute de reclamantă, faptul că pârâta nu este în măsură să stabilească existența unui efect anticoncurențial real care rezultă, pe piața relevantă, din practica în litigiu, efect care a putut rezulta în special din faptul că acordul este, în ansamblu, în vigoare din 1975, nu are nicio influență asupra soluției litigiului, având în vedere că articolul 85 alineatul (1) din tratat interzice atât efectele anticoncurențiale reale, cât și efectele pur potențiale, cu condiția ca acestea să fie suficient de sensibile (Hotărârea Curții din 16 iunie 1981, *Salonia*, cauza 126/81, Rec., p. 1563, și Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 1991, *Petrofina/Comisia*, cauza T-2/89, Rec., p. II-1087), ceea ce, în speță, se aplică, ținând seama de caracteristicile pieței (a se vedea punctul 78).

62 Prin urmare, reclamanta nu poate susține că Comisia, căreia îi revine, bineînțeles, sarcina probei existenței unei încălcări a articolului 85 alineatul (1) din tratat, nu a stabilit în mod suficient efectul anticoncurențial al acordului în litigiu. Motivul trebuie respins.

C – Cu privire la cel de-al treilea grup de motive

În ceea ce privește primul motiv, care rezultă din lipsa acordului, în sensul articolului 85 alineatul (1) din tratat

Expunere sumară a argumentelor părților

63 Conform reclamantei, nu a existat niciun acord între părți cu privire la un „sistem comun de organizare a teritoriilor concesionarilor”. Ulterior introducerii sistemului codului poștal în Regatul Unit, membrii acordului au modificat teritoriile concesionarilor lor grupând circumscripții poștale. Totuși, această modificare nu s-a făcut pe baza unui acord încheiat între membrii AEA, prin care se urmărea facilitarea comparării datelor lor. Unicul său scop a fost de a ajusta teritoriile concesionarilor la circumscripțiile poștale, pentru a evita ca vreuna dintre acestea să facă parte din mai multe teritorii de concesiune diferite. Fiecare dintre aceștia a trimis SIL o listă a codurilor poștale incluse în teritoriul fiecăruia dintre concesionarii săi și nu există niciun alt tip de acord decât o serie de acorduri individuale cu SIL. În temeiul comunicării Comisiei privind acordurile, deciziile și practicile concertate care vizează

cooperarea între întreprinderi (JO 1968, C 75, p. 3), astfel de practici nu au nici ca obiect, nici ca efect denaturarea concurenței. Această apreciere nu este modificată de intervenția AEA, care rezultă doar din faptul că autoritățile Regatului Unit nu le comunică direct constructorilor sau importatorilor formularele V55. Nota AEA din 31 august 1979 invocată de pârâtă, nu stabilește existența unei acțiuni concertate. Contrar celor susținute de instituția pârâtă, membrii acordului nu au fost de altfel conștienți de faptul că sistemul trebuia notificat Comisiei. În baza celui de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior, membrii acordului privind schimbul de informații presupun, de altfel, că acesta nu a încălcat articolul 85 alineatul (1) din tratat.

64 Comisia susține că nu a formulat împotriva întreprinderilor nicio obiecție pe care să nu o fi justificat. În speță, aceasta le reproșează membrilor acordului că au convenit să folosească, pentru determinarea limitelor teritoriilor de vânzare ale concesionarilor lor, codurile poștale care permit cea mai eficientă utilizare a informațiilor extrase din formularul V55. Astfel cum precizează punctul 49 paragraful al patrulea din motivele deciziei, dacă membrii acordului ar fi stabilit teritoriile de concesiune pe o altă bază, informațiile obținute nu ar fi fost comparabile, iar analiza nu ar fi fost astfel precisă. Dacă membrii acordului nu au convenit să organizeze teritoriile de vânzare ale concesionarilor lor pe baza circumscripțiilor poștale, SIL nu este în măsură să redacteze rapoarte precum „analiza vânzărilor concesionarilor”, de tipul celui comandat de Case Europe Limited.

65 De asemenea, conform Comisiei, sistemul schimbului de informații în cauză reprezintă un acord în sensul articolului 85 alineatul (1) din tratat, conform comunicării Comisiei privind acordurile, deciziile și practicile concertate care vizează cooperarea între întreprinderi, menționată anterior, în cadrul căreia Comisia evidențiază că diferențierea între sistemele de schimb de informații neutre din punct de vedere al concurenței și cele care pot intra sub incidența articolului 85 din tratat este uneori dificilă. Conform Comisiei, care face referire, în această privință, la o notă a AEA din 31 august 1979, cercetarea judecătorească a evidențiat că, începând cu acea dată, membrii acordului erau conștienți de faptul că sistemul schimbului de informații în cauză putea intra sub incidența articolului 85, chiar dacă notificarea a fost efectuată abia după aproape nouă ani, după ce a făcut obiectul unei anchete a Comisiei.

Constatările Tribunalului

66 Astfel cum s-a afirmat deja anterior (a se vedea punctul 51), Tribunalul consideră că punerea la dispoziție a informațiilor colectate cu ocazia înmatriculării fiecăruia dintre vehicule presupune un acord, cel puțin tacit, între operatorii economici în cauză pentru a defini, prin referire la sistemul codului poștal în Regatul Unit, limitele teritoriilor de vânzare ale concesionarilor, precum și un cadru instituțional care permite, prin intermediul asociației profesionale la care aceștia aderă, schimbul de informații între operatori. De fapt, în absența unui astfel de acord, informațiile diseminate nu pot fi exploatare în aceleași condiții de către destinatarii lor. Convenind astfel, operatorii care participă la sistemul schimbului de informații pe piața tractoarelor agricole din Regatul Unit și-au limitat în mod necesar autonomia de decizie în condiții care, prin urmare, au putut influența concurența între acești operatori. În aceste condiții, reclamanta nu poate pretinde că membrii acordului privind schimbul de informații nu au încălcat dispozițiile articolului 85 alineatul (1) din tratat, convenind, de comun

acord, la astfel de modalități de organizare a teritoriilor de vânzare respective ale concesionarilor lor, astfel cum se arată la punctul 49 din motivele deciziei. Afirmările incluse la acest punct nu sunt contrare, în orice caz, nici principiilor afirmate în comunicarea Comisiei privind acordurile, deciziile și practicile concertate care vizează cooperarea între întreprinderi, menționată anterior, nici celor trei criterii, menționate anterior, stabilite prin cel de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, care au fost luate în considerare de Comisie pentru aprecierea caracterului legal al sistemului schimbului de informații în litigiu.

67 Rezultă din cele de mai sus că motivul care rezultă din lipsa vreunui acord între membrii care participă la sistemul schimbului de informații, în sensul articolului 85 alineatul (1) din tratat, trebuie respins.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv, care rezultă din lipsa unei atingeri aduse concurenței, ca rezultat al diseminării de informații privind vânzările fiecărui concurent

68 Acest al doilea motiv presupune trei părți. În această privință, de fapt, reclamanta invocă, în primul rând, lipsa de restricții impuse concurenței, care rezultă dintr-o pretinsă „prevenire a concurenței ascunse”; în al doilea rând, absența de restricții impuse concurenței, care rezultă dintr-o pretinsă consolidare a obstacolelor impuse accesului pe piață cu care se confruntă concurenții non-membri ai acordului; și, în al treilea rând, absența de efecte asupra concurenței, care rezultă din reuniuni ale comitetului AEA.

În ceea ce privește prima parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, care rezultă dintr-o pretinsă „prevenire a concurenței ascunse”

— Expunere sumară a argumentelor părților

69 Reclamanta susține că concluzia Comisiei, conform căreia piața în cauză este o piață foarte concentrată, în cadrul căreia concurența este slăbită, se bazează pe fapte inexacte material și nu poate susține ipoteza unei piețe de tip oligopol îngust, pe care se bazează decizia. De fapt, piața trebuie caracterizată ca un oligopol larg. Reclamanta susține că, dacă în 1990, cotele de piață cumulate ale celor patru constructori reprezentau aproximativ 75% din piață, aceștia nu dominau piața. De fapt, singura constatare a existenței unei cote de piață cumulate importante nu este suficientă pentru a stabili existența unei poziții dominante colective, având în vedere că restul pieței este împărțit între aproximativ 40 de întreprinderi care distribuie aproximativ 500 de modele diferite.

70 De asemenea, afirmația Comisiei, conform căreia membrii acordului erau „furnizori importanți” pentru piețele altor state membre, este inexactă. De fapt, dacă este adevărat că toți membrii acordului intervin în celelalte state membre, nu sunt toți „furnizori importanți”.

71 De asemenea, nu există o diferență substanțială între cotele de piață ale membrilor acordului și cotele de piață ale non-membrilor. Afirmarea Comisiei, conform căreia cei mai importanți patru constructori domină piața, nu este compatibilă cu Decizia din 8 februarie 1991 adoptată

de Comisie, în cadrul verificării fuziunii Fiat/Ford New Holland, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind verificarea fuziunilor între întreprinderi (versiune revizuită publicată în JO 1990, L 257, p. 13), având în vedere că această decizie nu constată existența unei poziții dominante colective.

72 În orice caz, existența unui oligopol îngust nu generează în mod necesar o reducere a concurenței, astfel cum a admis de altfel Comisia în cadrul Celui de-al Cincisprezecelea Raport privind politica în domeniul concurenței, publicat în 1986 (p. 231, punctul 267). Accesul pe piață nu este foarte dificil, astfel cum arată prezența noilor operatori de piață care oferă o gamă aproape completă de produse. În cadrul verificării fuziunilor între întreprinderi, Comisia a admis, de altfel, în mai multe rânduri, că, chiar dacă deține cote de piață ridicate, o întreprindere nu poate domina piața dacă bariere mici sau absența barierelor fac concurența probabilă. De asemenea, nu este corect să se afirme, astfel cum face decizia, că importurile care provin din țări terțe sunt ne semnificative.

73 Conform reclamantei, natura informațiilor schimbate este esențială pentru a ști dacă un sistem de schimb de informații este contrar articolului 85 alineatul (1) din tratat. În speță, informațiile schimbate se raportează exclusiv la comportamente trecute și nu evidențiază niciun comportament viitor. Acestea nu reduc nici marja de incertitudine care vizează previziunile legate de aceste comportamente. De altfel, nicio informație referitoare la prețurile practicate nu poate fi dedusă direct sau indirect din informațiile transmise de SIL. Individualizarea informațiilor nu este suficientă în ea însăși pentru ca un sistem de schimb de informații să intre sub incidența articolului 85 alineatul (1) din tratat. De asemenea, este necesar ca informațiile schimbate să vizeze secrete de afaceri, astfel cum a admis în mod expres Comisia în cadrul celui de Al șaptelea raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior. Datele care stau la baza informațiilor transmise de SIL nu reprezintă secrete comerciale.

74 În sfârșit, reclamanta susține că o analiză a pieței tractoarelor agricole în Regatul Unit, nu ar confirma doar faptul că creșterea transparenței pieței a dus la denaturarea concurenței, ci ar arăta că a și intensificat-o. Aceasta ar confirma evoluția cotelor de piață, precum și evoluția prețurilor, ceea ce, pentru o anumită perioadă, ar demonstra existența unei concurențe reale. În plus, afirmația Comisiei, conform căreia transparența pieței ar avea efecte asupra politicii rabaturilor și remizelor, ar fi inexactă. Solicitanții ar fi puternici, organizați, în măsură să exercite presiuni și perfect informați. Fidelitatea față de marcă este doar relativă. Afirmația conform căreia importurile paralele sunt supravegheate nu ar fi exactă, având în vedere că SIL nu ar mai fi transmis formularul V55/5 membrilor acordului. În total, Comisia ar fi supraestimat transparența între furnizori, în timp ce de această transparență beneficiază și cumpărătorii. În sfârșit, sistemul schimbului de informații în litigiu ar putea genera un comportament de coluziune doar dacă sunt îndeplinite două condiții și anume, dacă s-ar fi facilitat identificarea concurenților, pe de o parte și dacă ar fi fost favorizate represaliile, pe de altă parte. Or, ca urmare a caracterului incomplet al informațiilor difuzate, sistemul nu poate împiedica „concurența ascunsă”; de asemenea, nu ar exista nicio dovadă a faptului că ar fi favorizat măsuri de represalii.

75 În concluzie, reclamanta consideră că a oferit suficiente elemente pentru a stabili faptul că Comisia a comis o eroare vădită de apreciere în analiza sa cu privire la piața tractoarelor agricole în Regatul Unit. Pe baza opiniilor profesorului Albach și în baza propriilor constatări, reclamanta ajunge la concluzia că piața în cauză este un oligopol larg pentru produse diferențiate, în cadrul căruia cotele de piață cumulate ale principalilor furnizori au scăzut și au apărut noi operatori de piață. Este vorba de o piață în cadrul căreia concurența prin prețuri este „feroce” și unde există o presiune concurențială importantă din partea clienților săi, ca urmare a creșterii exporturilor efectuate de către constructorii non-comunitari. De asemenea, Comisia nu a contestat o mare parte din concluziile reclamantei cu privire la acest aspect.

76 Conform Comisiei, dacă transparența între cumpărător și vânzător poate favoriza concurența, nu este și cazul sistemului schimbului de informații în cauză. În speță, sistemul schimbului de informații nu are ca scop favorizarea transparenței relațiilor între cumpărător și vânzător, ci a transparenței între vânzători. Această apreciere este justificată atât în ceea ce privește circumstanțele speței, cât și în ceea ce privește teoria și practica juridică și economică. În ceea ce privește funcționarea pieței, reclamanta face o analiză diferită de cea a Comisiei, deoarece nu face diferența între transparența față de consumatori și transparența între furnizori. În realitate, piața tractoarelor agricole în Regatul Unit nu este o piață de masă. De asemenea, aceasta este o piață în stagnare sau în regres, precum și o piață foarte concentrată. În această privință, reclamanta nu ar fi demonstrat în nici un mod comiterea unei erori vădite de către Comisie în aprecierea sa privind condițiile de funcționare a pieței.

77 Conform Comisiei, efectul restrictiv al concurenței care rezultă din acord este stabilit suficient, astfel încât nu a fost necesară demonstrarea existenței unui paralelism conștient al comportamentelor pentru a stabili că acordul restricționează concurența. În concluzie, Comisia consideră că reclamanta nu poate susține că acordul și Data System îndeplinesc în cel mai eficient mod o funcție pe care părțile și-o pot asuma individual.

— Constatările Tribunalului

78 În primul rând, în ceea ce privește aprecierea caracterului de tip oligopol al pieței relevante, criticile reclamantelor, adresate împotriva analizei Comisiei, conform căreia piața este dominată de patru întreprinderi care reprezintă între 75 și 80% din piață, trebuie respinse, având în vedere că tabelul 2 anexat la raportul de expertiză al profesorului Neumann, care prezintă modificările cotelor de piață ale diferiților operatori, astfel cum sunt prezentate de reclamanta însăși în anexa 17 la cererea sa, dovedește o stabilitate a caracteristicii principale a acesteia, și anume puternicul său caracter de tip oligopol. De fapt, rezultă din acest document că cota de piață cumulată a principalilor patru furnizori se ridică la 77,7 % în 1990, comparativ cu 69,2 % în 1975. În plus, o lectură atentă a acestui document dovedește, contrar afirmațiilor reclamantei, o stabilitate relativă a pozițiilor individuale ale principalilor operatori, dacă se exclude cazul în care reclamanta însăși, a cărei cotă de piață s-a triplat în cursul acestei perioade. Totuși, astfel cum subliniază în mod corect Comisia, acest caz izolat de pătrundere pe piață, din partea unui puternic constructor american, nu este suficient pentru a infirma concluziile părâtei, conform cărora piața se caracterizează printr-o stabilitate relativă a pozițiilor concurenților și prin bariere mari la intrare.

79 Aceste bariere țin în special de necesitatea, pentru un nou concurent, de a dispune de o rețea de distribuție suficient de densă. În această privință, rezultă din cercetarea judecătorească, astfel cum a indicat decizia, în special la punctele 35, 38 și 51 din motive, că importurile în Regatul Unit de tractoare agricole cu o putere mai mare de 30 de cai-putere sunt limitate, astfel cum confirmă de altfel raportul privind sectorul echipamentelor agricole în Comunitatea Europeană, supus spre dezbatere de către Comisie, ca răspuns la o întrebare scrisă adresată de Tribunal. În sfârșit, această analiză nu este contestată de examinarea structurii ofertei reziduale, al cărei caracter extrem de atomizat consolidează, contrar argumentelor reclamantei, pozițiile ocupate de cele mai importante întreprinderi.

80 În concluzie, Tribunalul consideră că aprecierea Comisiei, care a ținut seama în mod corect de gradul de omogenitate suficientă al produselor, a definit piața relevantă ca fiind piața tractoarelor agricole în Regatul Unit, prezentând caracteristicile de funcționare ale unui oligopol închis, nu se caracterizează prin nicio eroare vădită, fără ca reclamanta să poată, în orice caz, invoca în mod util în această privință Cel de-al Cincisprezecelea Raport privind politica în domeniul concurenței, menționat anterior, în cadrul căruia Comisia s-a limitat, cu ocazia analizei operațiunilor financiare realizate în perioada 1984-1985, să constate că nu există o relație automată între nivelul de concentrație și intensitatea concurenței.

81 În al doilea rând, în ceea ce privește natura informațiilor schimbate, Tribunalul consideră, pe de o parte, că informațiile despre care este vorba, care vizează în special vânzările efectuate pe teritoriul fiecăreia dintre concesiunile rețelei de distribuție, au, contrar celor susținute de reclamantă, caracter de secret de afaceri, astfel cum admit chiar membrii acordului, care au definit în mod strict condițiile în care informațiile primite puteau fi difuzate unor terți, în special membrilor rețelei lor de distribuție. Pe de altă parte, Tribunalul reamintește că, astfel cum a prezentat anterior (a se vedea punctul 51), ținând seama de periodicitatea sa și de caracterul său sistematic, schimbul de informații în litigiu face cu atât mai previzibil, pentru un anumit operator, ținând seama de caracteristicile pieței relevante, astfel cum au fost analizate, comportamentul concurenților săi, atenuând sau chiar eliminând gradul de incertitudine în ceea ce privește funcționarea pieței care, în lipsa unui astfel de schimb de informații, ar fi existat, fără ca reclamanta să poată invoca în mod util, în această privință, faptul că informațiile schimbate nu vizau prețurile sau se raportau la vânzări trecute. Rezultă că prima parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, datorată unei pretense „preveniri a concurenței ascunse”, trebuie respinsă.

În ceea ce privește a doua parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, datorată unei consolidări pretense a obstacolelor impuse accesului pe piață pentru constructorii care nu sunt membri ai acordului

— Expunere sumară a argumentelor părților

82 Conform reclamantei, afirmația Comisiei, conform căreia sistemul schimbului de informații în cauză restrânge și concurența între constructorii care sunt membri și cei care nu sunt, deoarece permite primilor să restricționeze accesul celor din urmă, este inexactă. Sistemul este deschis, fără discriminare, pentru orice constructor sau importator care vinde tractoare noi în Regatul Unit. Evoluția numărului de operatori, precum și pozițiile dobândite de unii dintre

aceștia, arată că piața este efectiv o piață deschisă. De asemenea, informațiile detaliate referitoare la funcționarea pieței sunt prețioase pentru un nou operator de piață. Exemplul reclamantei este suficient pentru a demonstra că, contrar celor susținute de Comisie, un mic operator poate ataca operatori mai importanți.

83 Conform Comisiei, analiza profesorului Neumann arată că o creștere a numărului de operatori care pătrund pe piață, pe care reclamanta se bazează pentru a contesta analiza Comisiei, conform căreia accesul pe piața în cauză este dificil, nu dovedește nimic prin ea însăși. Chestiunea importantă este de a ști dacă noii veniți se pot menține pe piață sau dacă sunt în măsură să dobândească o cotă de piață semnificativă. Nu este cazul.

— Constatările Tribunalului

84 Tribunalul consideră că, contrar constatărilor reclamantei, Comisia susține în mod corect, la punctele 44-48 din motivele deciziei, că, indiferent de decizia adoptată de un operator care dorește să pătrundă pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit, fie că acesta aderă sau nu la acord, acesta din urmă este în mod necesar dezavantajos pentru operator, independent de chestiunea de a ști dacă, ținând seama de costul său modic și de normele de aderare, sistemul schimbului de informații este, în principiu, deschis tuturor. Sau, de fapt, operatorul economic în cauză nu aderă la acordul de schimb de informații și, spre deosebire de concurenții săi, se privează astfel de informațiile schimbate și de o sursă fiabilă de cunoaștere a pieței; sau, decide să adere la acord și strategia sa comercială este dezvăluită imediat tuturor concurenților, prin informațiile pe care aceștia le primesc (a se vedea punctul 52). În această privință, în ceea ce privește faptele, nu contează că numărul operatorilor care intervin pe piața respectivă a crescut. În aceste condiții, cea de-a doua parte a motivului, care rezultă din faptul că sistemul schimbului de informații în litigiu nu este discriminatoriu pentru noii competitori care doresc să pătrundă pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit, trebuie respinsă.

Cu privire la a treia parte a motivului, care rezultă din lipsa de restricții impuse concurenței, în cadrul reuniunilor AEA

— Expunere sumară a argumentelor părților

85 Conform reclamantei, afirmația Comisiei, conform căreia AEA le furnizează membrilor săi un forum de contacte care favorizează o politică de prețuri ridicate, este inexactă. Este vorba de o simplă afirmație care nu se bazează pe fapte stabilite material și este contrară interpretării oferite de Comisie în comunicarea privind acordurile, deciziile și practicile concertate care vizează cooperarea între întreprinderi, menționată anterior. Pe de o parte, reuniunile membrilor AEA au ca unic obiect discutarea problemelor tehnice și administrative legate de funcționarea sistemului schimbului de informații în litigiu; pe de altă parte, Comisia nu a ținut seama de faptul că membrii AEA au decis, pentru viitor, să nu mai organizeze reuniuni referitoare la sistemul schimbului de informații, ci doar reuniuni ad-hoc, destinate soluționării problemelor pur administrative care vizează funcționarea sa.

86 Pentru aprecierea temeiniciei acestei din urmă părți, Comisia se limitează la a trimite Tribunalul la istoricul acordului, precum și la documentele menționate la punctul 22 din motivele deciziei. Aceasta recunoaște că Data System a prevăzut organizarea de reuniuni punctuale pentru soluționarea chestiunilor administrative referitoare la funcționarea sistemului, mai degrabă decât un sistem de reuniuni regulate.

— Constatările Tribunalului

87 Tribunalul reamintește că, la punctul 35 din motivele deciziei, Comisia a precizat că, în aprecierea sa cu privire la caracterul legal al sistemului schimbului de informații în litigiu, în temeiul articolului 85 din tratat, aceasta ținea seama „de faptul că membrii se reunesc în mod regulat în cadrul comitetului AEA, care devine pentru aceștia un forum de contacte” și că, la punctul 52 din motivele sale, decizia precizează că „prin creșterea transparenței pe o piață foarte concentrată și prin consolidarea coeziunii între principalii furnizori de pe această piață prin contacte regulate și secrete, este posibilă menținerea prețurilor la un nivel general ridicat, chiar dacă diferențele de preț există în continuare în diferitele produse oferite pe piață”. Astfel cum s-a susținut deja la punctele precedente (a se vedea punctele 51 și 65), Tribunalul consideră că punerea la dispoziția furnizorilor a unor informații colectate cu ocazia înmatriculării fiecărui vehicul presupune existența unui cadru instituțional care să permită, prin intermediul asociației profesionale la care aceștia aderă, schimbul de informații între operatori. Acționând astfel în mod concertat, operatorii care participă la sistemul schimbului de informații pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit și-au limitat în mod necesar autonomia de decizie în condiții care, ulterior, pot exercita o influență asupra concurenței între aceștia. În aceste condiții, reclamanta nu poate pretinde că membrii acordului privind schimbul de informații nu au convenit, în cadrul asociației profesionale ai cărei membri sunt, cu privire la anumite modalități de organizare a schimbului de informații în litigiu, fără ca o astfel de apreciere să fie în contradicție, în orice caz, cu principiile afirmate în comunicarea Comisiei privind acordurile, deciziile și practicile concertate care vizează cooperarea între întreprinderi, menționată anterior. Totuși, trebuie să se evidențieze, iar Comisia nu a susținut niciodată contrariul, că orice contact efectuat în cadrul AEA nu trebuie considerat în mod necesar ca fiind contrar articolului 85 alineatul (1) din tratat.

88 Astfel, a treia parte a motivului, care rezultă din lipsa unei concertări în cadrul AEA, trebuie respinsă, iar motivul care rezultă din lipsa de atingere adusă concurenței, care rezultă din diseminarea de informații privind vânzările fiecărui concurent, trebuie el însuși respins.

În ceea ce privește al treilea motiv, care rezultă din lipsa de atingere adusă concurenței, care rezultă din diseminarea de informații privind vânzările concesionarilor fiecărui membru

89 Acest al treilea motiv presupune două părți. Conform primei părți a motivului, reclamanta contestă că este posibilă identificarea, prin intermediul sistemului schimbului de informații în litigiu, a vânzărilor unui concurent. Conform celei de-a doua părți, aceasta invocă faptul că sistemul schimbului de informații în litigiu nu poate obstrucționa activitatea concesionarilor și importurile paralele.

Cu privire la prima parte a motivului, care rezultă din lipsa unui risc de identificare a vânzărilor unui concurent

— Expunere sumară a argumentelor părților

90 Conform reclamantei, decizia afirmă că, sub un minim de zece unități vândute, o simplă comparație între vânzările din sectorul geografic considerat și cele ale întreprinderii respective poate permite determinarea volumului vânzărilor realizate de diferiți concurenți. Această cifră de zece unități nu este evidentă, iar decizia nu a stabilit în ce mod sistemul schimbului de informații în cauză intră sub incidența articolului 85 alineatul (1) din tratat. Făcând referire la Hotărârea Société Technique Minière, menționată anterior, reclamanta consideră că, pentru a aprecia caracterul legal al sistemului schimbului de informații pe piața tractoarelor agricole, având în vedere articolul 85 din tratat, trebuie luate în considerare doar efectele asupra concurenței care rezultă în mod real din sistemul schimbului de informații, cu excepția efectelor pur potențiale. Astfel de efecte reale nu au fost stabilite în nici un mod de decizie. Reclamanta adaugă că afirmația Comisiei, conform căreia informațiile referitoare la vânzările propriilor săi concesionari permit identificarea vânzărilor fiecărui concurent, este inexactă. Aceasta susține că afirmația pârâtei, conform căreia informațiile referitoare la vânzările concesionarilor permit exercitarea unor presiuni asupra acestora, dovedește o necunoaștere a regulilor comerciale.

91 Conform Comisiei, critica reclamantei urmărește să stabilească faptul că criteriul de zece unități vândute, astfel cum apare la punctul 54 din motivele deciziei, nu este evident. Comisia susține că atenția i-a fost atrasă de caracterul foarte detaliat al informațiilor disponibile, care vizează perioade foarte scurte și referitoare la vânzările cu amănuntul ale concurenților, în funcție de produs și de sector geografic. Punctul 61 din motivele deciziei nu declară, contrar afirmațiilor reclamantei, că simplul risc de identificare a vehiculelor vândute este suficient pentru a interzice divulgarea informațiilor referitoare la vânzările proprii fiecăruia dintre membrii acordului, având în vedere că efectul acordului trebuie apreciat în raport cu concurența care ar exista în absența sa.

— Constatările Tribunalului

92 Tribunalul reamintește că articolul 85 din tratat interzice înțelegerile cu obiect sau efect anticoncurențial. În speță, nu se pretinde că sistemul schimbului de informații în cauză are un obiect anticoncurențial. În aceste condiții, acesta poate fi incriminat, dacă este cazul, doar în temeiul efectelor sale pe piață (a se vedea, din contră, Hotărârea Curții din 13 iulie 1966, Consten și Grundig/Comisia, cauzele conexe 56/64 și 58/64, Rec., p. 429). În această situație, conform unei jurisprudențe constante, trebuie să se aprecieze efectele anticoncurențiale eventuale ale acordului făcând referire la concurența care s-ar produce efectiv „în lipsa unui acord în litigiu” (Hotărârea Société Technique Minière, menționată anterior). În această privință, situația în care pârâta nu este în măsură să stabilească existența unui efect anticoncurențial real pe piața tractoarelor agricole din Regatul Unit, care rezultă din sistemul schimbului de informații nu are nicio influență asupra soluției litigiului, având în vedere că articolul 85 alineatul (1) din tratat interzice atât efectele anticoncurențiale reale, cât și efectele pur potențiale, cu condiția ca acestea să fie suficient de sensibile. În speță, aceasta este

adevărat, ținând seama de caracteristicile pieței, astfel cum au fost analizate anterior (a se vedea punctele 78 și 80), de natura informațiilor schimbate (a se vedea punctul 81) și de circumstanța conform căreia, în anumite situații, informațiile difuzate nu sunt difuzate sub formă de rezultate suficient de agregate, astfel încât acestea permit identificarea vânzărilor. Prin urmare, reclamanta nu poate susține că Comisia, care a putut, fără vreo eroare vădită de apreciere, să stabilească la zece unități numărul vehiculelor vândute pe un anumit teritoriu de concesiune, sub care este posibilă o identificare a vânzărilor realizate de fiecare dintre concurenți, nu a stabilit în mod suficient că, în această măsură, sistemul schimbului de informații în litigiu intră sub incidența articolului 85 alineatul (1) din tratat.

93 Rezultă din cele de mai sus că prima parte a motivului, care rezultă din lipsa unui risc de identificare a vânzărilor realizate de fiecare concurent, trebuie respinsă.

Cu privire la a doua parte a motivului, care rezultă din lipsa unui risc de obstrucționare a activității concesionarilor și a importurilor paralele

— Expunere sumară a argumentelor părților

94 Conform reclamantei, decizia afirmă că informațiile obținute de SIL cu privire la vânzările realizate de fiecare membru al acordului le permit constructorilor să aplice presiuni asupra concesionarilor, făcând astfel posibilă o reducere a concurenței în interiorul aceleiași mărci. Prin urmare, argumentul Comisiei se bazează pe posibilitatea ca informațiile difuzate de SIL privind vânzările fiecărui concurent să aibă altă destinație. Nu există însă nicio dovadă privind un abuz efectiv. În realitate, informațiile difuzate permit evaluarea activității concesionarilor, stabilirea unor obiective pentru aceștia și verificarea respectării acestora. De asemenea, decizia afirmă în mod inexact faptul că informațiile primite sunt utilizate pentru supravegherea importurilor paralele. Prin urmare, având în vedere că de la 1 septembrie 1988 SIL a încetat să mai transmită membrilor acordului un exemplar al formularului V55/5, aprecierea Comisiei vizează o perioadă trecută. Totuși, în aprecierea caracterului legal al sistemului schimbului de informații, ținând seama de efectele comunicării formularului V55/5, în timp ce comunicarea acestuia a încetat de la 1 septembrie 1988, Comisia a comis un abuz de putere.

95 În ceea ce privește concurența între mărci, Comisia răspunde că sistemul schimbului de informații în litigiu a permis identificarea vânzărilor fiecărui concurent. De asemenea, în ceea ce privește concurența în cadrul aceleiași mărci, audierea în fața Comisiei a arătat cum teritoriul unui concesionar putea fi raționalizat în vederea reducerii, pe acest teritoriu, a vânzărilor realizate de ceilalți concesionari. Comisia adaugă că respinge motivul abuzului de putere și că a considerat că informațiile referitoare la numărul șasiului vehiculului și la data înmatriculării fiecărui tractor vândut nu erau indispensabile pentru verificarea garanțiilor sau cererilor de prime. În schimb, ea consideră că aceste informații le permit identificarea originii și destinației fiecărui tractor.

— Constatările Tribunalului

96 În ceea ce privește, în primul rând, aprecierea efectelor sistemului schimbului de informații în litigiu referitoare la concurența în cadrul mărcii, Tribunalul consideră că, independent de chestiunea de a ști dacă unul sau mai mulți dintre membrii care participă la acordul privind schimbul de informații au folosit efectiv sistemul în litigiu în scopul supravegherii activității rețelei lor de distribuție, Comisia a putut considera, fără vreo eroare de drept sau fără vreo eroare vădită de apreciere a situației de fapt, că sistemul schimbului de informații în litigiu, care face posibilă o asemenea supraveghere, prin furnizarea periodică, către constructor, de informații detaliate referitoare la statutul tuturor vânzărilor efectuate pe teritoriul fiecăruia dintre concesionarii săi, era, în această măsură, contrar articolului 85 alineatul (1) din tratat, având în vedere că, în contextul întregului acord, le putea oferi acestora posibilitatea de a conferi o protecție teritorială absolută fiecăruia dintre concesionarii lor.

97 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierea efectelor sistemului schimbului de informații în litigiu referitoare la importurile paralele de tractoare agricole în Regatul Unit, Tribunalul consideră că, la punctele 55 și 56 din motivele deciziei, Comisia susține în mod corect că cel puțin până la 1 septembrie 1988, dată la care SIL a încetat să trimită întreprinderilor câte un exemplar al formularului V55/5, sistemul schimbului de informații în litigiu permitea supravegherea unor astfel de importuri, prin intermediul numărului șasiului vehiculului, inclus în prealabil în formularul V55/5 de către constructor. În aceste condiții, contrar celor susținute de reclamantă, nu s-a stabilit că Comisia a utilizat puterile care i-au fost conferite în alt scop decât cel în care i-au fost încredințate, iar motivul care rezultă din abuzul de putere trebuie respins.

98 Astfel, argumentul care rezultă din lipsa unui risc de obstrucționare a activității concesionarilor și a importurilor paralele trebuie respins și, prin urmare, motivul care rezultă din lipsa de atingere adusă concurenței, care rezultă din diseminarea de informații referitoare la vânzările concesionarilor fiecărui membru, trebuie el însuși respins.

În cea ce privește cel de-al patrulea motiv, care rezultă din lipsa unui efect asupra comerțului între statele membre

Expunere sumară a argumentelor părților

99 Conform reclamantei, decizia declară în mod greșit că, prin atenuarea concurenței, sistemul schimbului de informații în litigiu nu afectează în mod necesar volumul importurilor în Regatul Unit. De fapt, Comisia nu a ținut seama de faptul că lipsa unor importuri paralele se explică prin situația în care prețurile practicate în Regatul Unit sunt mai mici decât cele practicate pe continent. Rezultă că simpla posibilitate de a interveni în activitățile concesionarilor și în importurile paralele nu poate afecta în mod suficient de sensibil schimburile intracomunitare. Simplele afirmații ale Comisiei, referitoare la efectele unei eventuale atingeri aduse schimburilor intracomunitare, nu pot fi conforme cerințelor jurisprudenței în această privință. În sfârșit, instituția pârâtă nu poate avea nici dreptul de a deduce, din simplul fapt că reclamanta nu produce tractoare în Regatul Unit, că aderarea reclamantei la sistemul schimbului de informații afectează schimburile intracomunitare.

100 Comisia solicită Tribunalul să facă trimitere la punctele 57 și 58 din motivele deciziei, la care se stabilește că John Deere Limited importă toate tractoarele vândute pe teritoriul Regatului Unit. De asemenea, alți membri ai acordului privind schimbul de informații importă un procent important din vânzările acestora. Această situație autorizează Comisia să deducă faptul că o restricționare a concurenței care rezultă dintr-un schimb de informații privind înmatriculările are în mod necesar un efect asupra fluxurilor comerciale între Regatul Unit și restul pieței comune.

Constatările Tribunalului

101 Ținând seama, pe de o parte, de caracteristicile pieței relevante, astfel cum au fost anterior analizate (a se vedea punctul 78) și, pe de altă parte, de situația în care principalii furnizori prezenți pe această piață intervin pe întreaga piață comună, Tribunalul consideră că Comisia a estimat în mod corect, la punctul 57 din motivele deciziei, că „un sistem de schimb de informații care permite stabilirea în detaliu a volumului exact al vânzărilor și cotelor de piață ale furnizorilor care reprezintă 88% dintr-o piață națională...poate afecta în mod substanțial comerțul între statele membre deoarece, prin atenuarea concurenței, acesta afectează în mod necesar volumul importurilor în Regatul Unit” (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 1994, AWS Benelux/Comisia, cauza T-38/92, Rec., p. II-211). În ceea ce privește argumentul reclamantei, conform căruia limitarea importurilor de tractoare agricole în Regatul Unit se explică prin prețuri mai competitive pe piața internă, acesta nu este coroborat cu documentele din dosar. În special, dacă cercetarea judecătorească nu a permis stabilirea, astfel cum susține decizia, a faptului că practica în litigiu poate să fi favorizat un nivel de prețuri ridicat pe piața internă, documentele de la dosar, în special listele de prețuri oferite de reclamantă în anexa 20 la cererea sa, nu stabilesc nici faptul că prețurile tractoarelor agricole pe piața Regatului Unit au fost, de fapt, mai mici decât cele practicate pe piețele continentale.

102 Astfel, motivul care rezultă din lipsa unei atingeri sensibile aduse schimburilor intracomunitare trebuie respins.

În ceea ce privește cel de-al cincilea motiv, care rezultă din caracterul eronat al refuzului aplicării articolului 85 alineatul (3) din tratat

Expunere sumară a argumentelor părților

103 Potrivit reclamantei, chiar admitând că acordul intră în sfera de aplicare a articolului 85 alineatul (1) din tratat, decizia nu aplică, în mod greșit, alineatul (3) al aceluiași articol, având în vedere că sistemul schimbului de informații în litigiu aduce avantaje considerabile concurenței. În această privință, reclamanta susține, în primul rând, că Comisia ar fi admis faptul că sistemul schimbului de informații în cauză contribuie la îmbunătățirea producției și a distribuției; în al doilea rând, că consumatorul ar obține o parte echitabilă din profitul care rezultă din acest sistem; în al treilea rând, că sistemul nu ar genera nicio restricție privind concurența care să nu fie indispensabilă, având în vedere că, în lipsa unui astfel de sistem de schimb, informațiile obținute ar fi indispensabile doar cu un cost mult mai ridicat și, prin urmare, ar fi rezervate doar marilor întreprinderi; în al patrulea și ultim rând, reclamanta

susține că sistemul în litigiu nu ar elimina întreaga concurență dintre întreprinderi. Astfel, în concluzie, sistemul schimbului de informații îndeplinește, conform reclamantei, condițiile pentru a beneficia de o măsură de exceptare. Prin urmare, reclamanta consideră că aprecierea Comisiei este în mod vădit eronată.

104 Comisia consideră că nici un element nu permite deducerea faptului că aprecierea sa cu privire la inaplicabilitatea, în speță, a articolului 85 alineatul (3) din tratat, este în mod vădit eronată. Argumentul reclamantei, conform căruia Comisia a recunoscut unele dintre avantajele acordului, se bazează pe o lectură eronată a punctului 60 din motivele deciziei. Comisia susține că, departe de a oferi beneficii consumatorilor, sistemul schimbului de informații criticat le aduce beneficii exclusiv furnizorilor. Aceasta precizează că decizia arată că, prin faptul că pune în circulație informațiile referitoare la cotele de piață ale diferiților constructori, membrii acordului reduc marja de incertitudine care există cu privire la funcționarea acestei piețe. Această cunoaștere a pieței oferă fiecăruia dintre membrii acordului privind schimbul de informații posibilitatea de a neutraliza orice inițiativă a vreunui dintre ei. Comisia nu ar fi admis niciodată nici că schimburile recente și detaliate de informații sunt indispensabile pentru îndeplinirea obiectivelor comerciale ale membrilor acordului, nici că astfel de schimburi prezintă, în special pentru terți, avantaje care să compenseze efectele restrictive ale acestora asupra concurenței. Decizia nu afirmă că acordul elimină orice concurență. În schimb, aceasta ar considera că acordul reduce incertitudinea în ceea ce privește ținta exactă, forța și amplitudinea atacurilor concurenței. Comisia consideră că informațiile necesare pentru planificarea activităților unui operator care intervine pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit pot fi deduse din informațiile referitoare la întreprinderea însăși și la informațiile agregate referitoare la sector, care nu trebuie în mod necesar să fie la fel de detaliate ca și rapoartele care sunt în continuare transmise în cadrul Data System.

Constatările Tribunalului

105 Cu titlu preliminar, Tribunalul reamintește că, potrivit jurisprudenței constante, pe de o parte, cele patru condiții stabilite la articolul 85 alineatul (3) din tratat pentru ca un acord notificat în mod regulat Comisiei să beneficieze de o decizie individuală de exceptare sunt cumulative, astfel încât dacă una dintre acestea nu este îndeplinită, Comisia poate respinge în mod legal cererea cu privire la care este sesizată. În plus, Tribunalul reamintește că întreprinderilor care notifică un acord în vederea obținerii unei decizii individuale de exceptare din partea Comisiei le revine, în primul rând, obligația să furnizeze elemente de probă prin care să se stabilească dacă acordul îndeplinește condițiile stabilite de articolul 85 alineatul (3) din tratat (Hotărârea Curții din 17 ianuarie 1984, VBVB și VBBB/Comisia, cauzele conexe 43/82 și 63/82, Rec. p. 19; Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 1992, Publishers Association/Comisia, cauza T-66/89, Rec., p. II-1995). În speță, decizia constată că restricțiile impuse concurenței, care rezultă din schimbul de informații, nu prezintă un caracter indispensabil, având în vedere că „informațiile privind fiecare societate, pe de o parte și cele privind întregul sector, pe de altă parte, sunt suficiente pentru a opera pe piața tractoarelor agricole” în Regatul Unit. Această constatare, efectuată la punctul 62 din motivele deciziei, cu privire la prima notificare este, la punctul 65, efectuată cu privire la cea de-a doua notificare. Reclamanta nu stabilește că restricțiile impuse concurenței, care rezultă din sistemul schimbului de informații, astfel cum au fost analizate anterior (a se vedea în special punctele 93, 97 și 98), sunt indispensabile, în special în ceea ce privește obiectivele de contribuție la

progresul economic și de repartizare echitabilă a profitului. În plus, reclamanta nu poate susține în mod util că, în lipsa unui sistem în litigiu, operatorii care intervin pe piața tractoarelor agricole în Regatul Unit dispun, prin intermediul unor studii, ale căror informații au, în special, un caracter tardiv, punctual și lipsit de periodicitate care caracterizează informațiile oferite de sistemul în litigiu, de informații echivalente celor furnizate de sistemul în litigiu, fără a fi nevoie să fie luate în considerare costurile de acces la o astfel de informație. Prin urmare, sistemul schimbului de informații, care, în special, nu îndeplinește cea de-a treia din cele patru condiții stabilite la articolul 85 alineatul (3) din tratat, nu corespunde acestor dispoziții.

106 Rezultă din cele de mai sus că motivul care rezultă din faptul că Comisia a respins în mod greșit cererea individuală de exceptare cu privire la care a fost sesizată trebuie respins și că, prin urmare, acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

107 În conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, în cazul în care s-a solicitat acest lucru de partea care a câștigat. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, este necesar să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

Cruz Vilaça

Briët

Barrington

Saggio

Biancarelli

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 27 octombrie 1994.

Grefier
H. Jung

Președinte
J. L. Cruz Vilaça